

LA DESGRACIA DEL SR. CARANDELL

Feia anar amunt i avall el rastrejador de Google i no trobava la paraula exacta. Sabia que la jutgessa de família es miraria amb lupa aquella contestació a la demanda de divorci en la que pretenia defensar l'indefensable.

Ha d'entendre-ho Sr. Advocat, jo, per sobre de tot, soc un poeta i un poeta es deixa portar sempre per les seves emocions. Quan vaig veure aquella vella amiga a l'estació de Pubilla Casas em van venir aquells records de joventut...

Ahhh!. Vostè no ho pot saber de que li parlo... Al final del franquisme tots érem una mica hippies. Ja sap, sexe, drogues i Rock & Roll...

El Sr. Carandell parlava sense parar. M'explicava com aquell porret que es van fumar junts amb aquella amiga va ser com una autèntica llaminadura que el va fer volar un altre cop.

Les maletes a la porta... Vostè creu que n'hi havia per tant?